

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

NO. 47. — STEV. 47.

NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 26, 1926. — PETEK, 26. FEBRUARJA 1926.

TELEFON: CORTLANDT 2876

VOLUME XXXIV. — LETNIK XXXIV.

JUGOSLAVIJA IŠČE ITALIJANSKE POMOČI

Rimsko časopisje smatra avstrijsko - nemško pretjno proti majhnim silam v prilog nemškim manjinam. — Balkan je še vedno smodnišnica. — Tirolci so se obrnili na senatorja Boraha.

RIM, Italija, 25. februarja. — Politični opozovalci v italijanskih listih pozdravljajo prihod jugoslovanskega ministra za zunanje zadeve, dr. Ninčiča, ki je prišel v Rim v spremstvu italijanskega poslanika v Beogradu, generala Bodrera.

To se smatra za znak, da je italijansko-nemški dogodek glede južne Tirolske razkril avstro-nemške aspiracije, ki ne ogrožajo le Italije, temveč tudi Jugoslavijo, Čehoslovaško in Poljsko, ki imajo velike nemške manjštine v notranosti svojih meja.

Soglasno s poročili v listih je tako prizadeta Jugoslavija vspriča nemškega pospeševanja skrajnega nacionačizma na Madžarskem.

Gornale d'Italia, neutralen organ, pravi, da je povsem naravno, da je prišel Ninčič v Rim, ker ve, da je Italija največja podpornica njegove politike, koje cilj je, da ne sme dinastija Habsburžanov nikdar več vladati.

Isti list pravi, da ima Jugoslavija tudi vzrok vznemirjati se radi balkanskega položaja, ker se bori Romunski z notranjo krizo, ki se vsaki dan bolj širi. Bolgarska gre po velikem razburjenju skozi dobo navideznega miru, a je še daleč od resnične stabilnosti, dočim je Grška še vedno žrtev trpkih strankarskih bojev. Vsledtega je Balkan še vedno smodnišnica, posebno ker ni še uravnano vprašanje Macedonije.

INOMOST, Avstrija, 25. februarja. — Po velikem ljudskem zborovanju, katerega se je udeležilo tri tisoč oseb, je bilo poslano kabelsko sporočilo Williamu Borahu, načelniku ameriškega senatnega komiteja za zunanje zadeve, v katerem ga prosijo pomoči za južno Tirolsko, prejšnje avstrijsko ozemlje, ki je bilo po svetovni vojni izročeno Italiji. Sposočilo se glasi:

Zastopniki Tirolske prosijo plemenitega prijatelja miru, naj ohrani v mislih Tirolsko, kateri je Mussolini oficijelno zapretil s fašistovska invazijo in v koje južnem delu vlada Italija z nečloveškimi okrutostmi. Poslanica poudarja, da je omenil predsednik Wilson v svojih spominih predajo južne Tirolske Italiji kot največjo napako mirovne uravnave.

MILWAUKEE, Wis., 25. februarja. — Senator Borah, ki je dobil sporočilo iz Inomosta, v katerem ga prosijo pomoči za južno Tirolsko, je izjavil, da ne bo povedal, če more ali če moremo kaj storiti.

Dostavil pa je:

Tukaj imamo nadaljnjo primera, izvirajočo iz tajnih pogodb, katere je Mr. Wilson zaman skušal paralizirati. Mislim, kot je reklo predsednik Wilson, da je bil prenos južne Tirolske velika krivica, storjena tiolskemu narodu in če moremo kaj koristiti pri poravnani te krivice, bi bil pripravljen pričeti z akcijo.

Ce naj se denar Italije uporabi v imperijalistične svrhe, naj bodo italijanski denar, ne pa naš.

Senator Borah se je mudil tukaj na poti v Racine, kjer bo imel govor.

Mehki premog je treba porabiti.

Načrt prodajalev premoga, da bramejo vsakemu tovoru antracitnega premoga gočovo množino nadomestilnega premoga, je odobril tudi predsednik državne prenovevne komisije, polkovnik John Byrne.

Več kot 400,000 ton nadomestilnega premoga se nahaja sedaj na kolodvorchih v New Jersey. Baže je treba najprej porabiti to zalogu, predno bo mogoče izključno uporabljati antracitnega premoga kot izkarivo. Trgovalci s premogom so se

NOVA IZNAJDBA

Te dni so preizkušali na newyorških ulicah novo izdajiblo, — traktor, s katerim je mogoče hitro voziti po snegu. Poskusi so se izborno obnesli.

Sprejem nove davčne predloge.

Nova davčna predloga je bila sprejeta v kongresu. — Davčni popust za bogatine znaša na stotine tisočev dolarjev.

WASHINGTON, D. C., 25. feb. Senat je sprejel včeraj z 61 glasovi proti 10 konferenčno poročilo glede davčne predloge. Ta predloga določa skrčenje davkov za \$387,811,000.

Glasovanje se je zavrnjalo po precej viharni seji in po uporabi najstrožjih določb poslovnega reda.

Na temelju nove davčne postave, ki potrebuje sedaj le še podpis predsednika, ki je zagotovljen, se bo pričelo pobiranje dohodnega davka še pri dohodku \$3500 na leto za poročene, in \$1500 za samec. Davek na dohodek do \$4000 znaša en odstotek in pol.

Dočim pa bodo majhni davkoplăcevaci na temelju nove davčne postave prihranili par dolarjev na davkih, bodo pa odpustili ljudem z velikimi dohodki na stotine tisoč dolarjev dohodnega davka.

Basil Manley Peoples Legislative Bureau je navedel včeraj številke, ki temelje na domnevni, da bodo dohodki milijonarjev v tekom letu isti kot v preteklem. Zrastočni dohodki postajajo seveda temu primerno večji tudi njih "prihraski".

J. D. Rockefeller starejši bo dobil popust v zaesku več kot \$1,700,000; Henry Ford skoraj \$1,200,000; Andrew Mellon, več kot \$800,000.

Dva otroka mrtva v ognju.

LYNDHURST, N. J., 25. feb. Dva otroka Mrs. Mary Smith sta našla včeraj smrt v plamenih, ko je pogorelo trinadstropno leseno poslopje, v katerem sta stanovali dve družini. Družina Smith je stanovala v drugem nadstropju hiše, dočim je bilo tretje nadstropje prazno.

Mrs. Smith je imela nekaj opravkov v oklici ter vzela s seboj dva starejša otroka, dočim je pustila doma najmlajša dva, May in Harry 3 leta. Žena je v kratek čas opravila svoje posle in ko se je bližala svojemu stanovanju, je videla oblake dima, ki so prihajali skozi okna kuhinje. Potihata je po stopnicah, a hodnik je bil že v plamenih in nemogoče ji je bilo dospeti v stanovanje. Prav tako je skušal uslužbenec neke bližnje prodajalne rešiti otroka iz gorečega stanovanja. Ko je dospela požarna brama, je bila že v plamenih te je v

BUDIMPESTA, Madžarsko, 25. feb. — Zveza madžarskih žurnalistov je odločno zavrnila predlog Lige narodov, naj se udeleži zborovanja, pri katerem bi bila stvorenja komisija časnikarskih izdajalcev.

BUDIMPESTA, Madžarsko, 25. feb. — Zveza madžarskih žurnalistov je odločno zavrnila predlog Lige narodov, naj se udeleži zborovanja, pri katerem bi bila stvorenja komisija časnikarskih izdajalcev.

Uravnava ruskega dolga v Franciji.

V Parizu so bila otvorena pogajanja za uravnavo ruskega dolga. — Sovjetska delegacija, kateri načeluje Rakovski, priznava, da je glavni cilj pogajati se za pariško posojilo. — Prilike za soglasje so malenkostne.

PARIZ, Francija, 25. feb. — Dočim deluje francoski poslanik Henri Berenger povsem mirno v Washingtonu za uravnavo francosko-ameriškega dolga, bo pričela francoska vlada, katero bo zastopal minister za javna dela Anatole de Monzie, pogajanja z največjim dolžnikom Francije, — sovjetsko Rusijo.

Sovjetska delegacija tridesetih članov, kateri načeluje M. Rakovski, ruski poslanik v Parizu, se nahaja tukaj ter je odkrito priznala, da je glavni cilj dobiti od Francije posojilo, za katero je Rusija pripravljena plačevati 11 odstotkov obresti. Od teh obresti naj bi se določilo štiri odstotke za bonde ali obveznice starega ruskega režima, katere je ruska vlada zavrnila.

Ministrski predsednik Briand bo danes otvoril francosko-rusko konferenco glede dolga, vendar pa je malo upanja, da bi dosegli kakovo zadovoljivo uravnavo. Obstaja močan sum, da se bodo sovjetti poslužili konference, da odpošljijo poročila, ki bodo zasigurala Rusom profit iz omahnajočih vrednosti, katere bodo ustvarila tako poročila na pariških borzah. Ta sum je bil ojačan včeraj, ko je brzjavka iz Moskve objavila, da je sovjetska vlada pripravljena ponuditi francoskim upnikom 33-odstotno likvidacijo. Čeprav je bila brzjavka pozneje zanikana, so sovjetski trgovci brez dvojna pričakovali, da bodo ruske obveznice, katere kvotirajo sedaj po dvajsetih odstotkov njih nominalne vrednosti, nemadoma poskočile ter omogočile eden dobiček.

Na ta način so razlagali govor, ne le v Londonu, temveč tudi v Parizu in po vsem kontinentu. V poslanski zbornici pa je izjavil danes Sir Austen Chamberlain v Birmingham, ki je bil kot bomba za angleško javno mnenje. Na zunaj je govor zunanjega ministra kazal, da je angleška vlada polnoma izpremenila svoje mnenje, in da bo, mesto da bi nasprotno trajnjim sedežem v svetu Lige narodov za Poljsko, Brazilijo in Španijo, z veseljem pozdravila njih vstop.

Na ta način so razlagali govor, ne le v Londonu, temveč tudi v Parizu in po vsem kontinentu. V poslanski zbornici pa je izjavil danes Sir Austen, da ni dosegel kabinet na svojem sestanku še do nobenega sklepa glede angleškega stališča v tej izjavi. Vladni uradniki so tudi izjavili, da ni smatrati njegove izjave kot obvezne za vlado, temveč le kot napor, da se spravi obe strani kontroverze pred angleško javnost.

Težko je razumeti, kako bi ne mogel tako izkušen diplomat kot je minister za zunanje zadeve vpoštovati dejstva, da bodo njegove besede smatrali za izraz sklepa vlade in v Londonu so prepicani, da si je izbral izvadeno neugodno priliko, da se uda svoji ljubezni do poštene igre.

Pariško časopisje kaže danes zmagoslavno na ta govor, ker baje potrjuje vše, kar se je trdilo, glede tajnega sporazuma med Chamberlainom in Briandom.

Kljub temu pa je dosti vzroka za domnevanje, da se ni stališče večine angleškega kabinta in konservativne stranke miti za lastizem.

Soglasno z informacijami iz dobro informiranih virov bo odšla angleška delegacija v Ženevo s trdnim sklepom, da podpre našak način vstop v Ligo narodov pred met diplomatskih pogajanj med Stresmannom ter zunanjim ministrom Anglike in Francije pri prihodnjem sestanku v Ženevi. Cabinet Luthra se upira permanentnemu zastopstvu Poljske v svetu Lige narodov, neglede na to, če naj se zdodi to sedaj ali kdaj v bodočnosti. Soglasno z nazori nemške vlade bi ne moglo niti oproščenje Porenske izpremeniti naziranje nemške vlade glede zastopstva Poljske v svetu Lige.

BERLIN, Nemčija, 25. feb. — Po sprejemu v svet Lige narodov bo nemška vlada pripravljena glasovati za trajno zastopstvo Španke v tem svetu pod pogojem, da privolijo zavezniki v polno izpraznenje Porenske še tekom tekočega leta.

Ta predlog je bil zaupno spročen vladom v Londonu in Parizu ter bo najbrž še pred sprejmom Nemčije v Ligo narodov pred met diplomatskih pogajanj med Stresmannom ter zunanjim ministrom Anglike in Francije pri prihodnjem sestanku v Ženevi. Cabinet Luthra se upira permanentnemu zastopstvu Poljske v svetu Lige narodov, neglede na to, če naj se zdodi to sedaj ali kdaj v bodočnosti. Soglasno z nazori nemške vlade bi ne moglo niti oproščenje Porenske izpremeniti naziranje nemške vlade glede zastopstva Poljske v svetu Lige.

Denar načeljeva, da bi bila

Le v slučaju, da bi bila

Porenska popolnoma o-

proščena, b i Nemčija

privolila v razširjenje

sveta Lige narodov. —

Poljska pa je izključena od tega.

Denar načeljeva, da bi bila

Le v slučaju, da bi bila

Porenska popolnoma o-

proščena, b i Nemčija

privolila v razširjenje

sveta Lige narodov. —

Poljska pa je izključena od tega.

Denar načeljeva, da bi bila

Le v slučaju, da bi bila

Porenska popolnoma o-

proščena, b i Nemčija

privolila v razširjenje

sveta Lige narodov. —

Poljska pa je izključena od tega.

Denar načeljeva, da bi bila

Le v slučaju, da bi bila

Porenska popolnoma o-

proščena, b i Nemčija

privolila v razširjenje

sveta Lige narodov. —

Poljska pa je izključena od tega.

Denar načeljeva, da bi bila

Le v slučaju, da bi bila

Prosper Merimee;

Verne duše v vicah.

(Nadaljvanje.)

Don Juan se je smejal do sol ob blazinem zamislu svojega tovariša in je vzel karte in jih zmerabil pri igri. Doma Gareci ni ta šal. Dobil je, čeprav ni čisto izguba čisto nč bolela. Vzel je papir in črnilo in napisal doni Fausti kakor neke vrste menico. Načrnil ji je, naj se pokori prinašalev teh vrst, prav kakor naj izplača toliko in toliko duktov svojemu dolžniku.

Don Juan se je smejal še vedno in ju ponudil domu Gareci enako od svoje strani. Toda ta je odklonil. — Če imate kolikčaj poguma, — je reklo, — vzemite moj plašč in pojrite k vratom, ki jih dobro poznate. Našli boste le Fausto, ker vas Tereza pričakuje. Medče pojrite k njo; ko bo v sobi, bo pač največ nekoliko presenečena in bo jokala, toda to naj vas ne moti. Bodite brez skrbi, zavpiti se ne bo upala. Pokažeš ji tedaj moje pismo. Recite ji, da sem grozanski zlobnež, pčast, ali kar hočete; da se pa lahko maščuje, in to maščevanje bo zelo sladko, o tem ne dvomite.

Z vsako Garecijevu besedo se je hudič bolj polaščal sreca dona Juana. Šepetal mu je, da bi morada bilo to, kar je doslej smatral le za šalo, zanj zelo prijetno. Nehal se je smejati in rdečica mu je zazila obraz. — Da bi le dona Fausta privili v zame...

— Če bo privolila! — je zakljal ničvrednež, — kakšen buzalkum pa ste, tovariš, da še premisljujete, kako se bo odločila ženska pri izbiru med ljubimcem šestih mesecov in onim enega dneva. Pojdite in jutri se mi bosta zahvalila oba, o tem sem prepričan. Kot edino povračilo vas pa prosim, da mi dovolite dvoriti vam doni Terezi.

Ko je videl, da don Juan še vedno omahuje, mu je reklo: — Odločite se. Jaz nocejo ne maram videti Fauste. Če nočete vi, padam ta list surovini Fadriku, pa pojde on.

— Pri moji veri, naj se zgodi, kar hoče! — je zakljal don Juan in pograbil pisanje; in da bi mu zrasel pogum, je izpil v dušku največji kozarec montiljskega vina.

Ura se je bližala. V donu Juanu se je še oglašala vrest in da bi jo udušil, je zlival vase časo za časo. V zvoniku je bilo. Don Gareci je ognil dona Juana s svojim plaščem in ga peljal prav do vrat svoje ljubice. Dal je dogovoreno znamenje, voščil prijatelju mnogo zabave in se oddalil, ne da bi ga pri tem kaj pekla vest.

Vrata so se takoj odprla. Doma Fausta je že pričakovala nekaj časa.

— Ste vi, don Garcia? — je tihoh vprašala.

— Da, — je odgovoril don Juan še tiše in zakril svoj obraz s plaščem. Vstopil je, vrata so se zaprla in začel se je vzpenjati po stopnicah.

— Primit za rob mantilje, — je rekla ona, — in mi sledite kolikor mogoče tih in oprezzo.

Čez par trenotkov je bil že v Faustini sobi. Svetilka jo je le napol razsvetljevala. Ob začetku je don Juan kar stal pri vratih in se ni niti upal odgrniti plašča niti sneti klobuka. Doma Fausta ga je nekaj časa molče opazovala, nato pa je izprožila roke in stopila pred njo.

Don Juan se je tedaj odvил iz plašča in storil enako.

— Kaj, vi, gospod don Juan? — je vzkliknila, — ali je don Garcia bolan?

— Bolan! Ne, — je reklo don Juan. — Toda on ne utegne. Poslal me je k vam.

— Ah, kakšna škoda! Toda, pojavite mi, ali ga ne zadržuje kak druga ženska?

— Torej že veste, da je velik veternjak!

— Kako bo moja sestra vesela, ko vas ugleda. Uboga... misila je, da vas ne bo. Oprostite mi za

trenotek, grem ji povedat.

— Ni treba.

— Kako ste čudni, don Juan! Najbrž imate kako slabov novico zame. Govorite, ali se je kaj prijetilo domu Gareci?

Da si prihrani odgovor, ki ga je spravljal v zadrgo, je izročil don Juan ubogi deklici zlovesče pismo doma Gareci. Prebrala je v naglici in ni mogla takoj razumeti. Prebrala ga je iznova in ni mogla verovati svojim očem. — Don Juan jo je pozorno motril in videl, kako si od časa do časa briše celo in mane oči; ustne so ji trepetale in smartna blečota jih je stopila v obraz; z obema rokama je moral držati papir, da ji ni padel na tla. Končno je vknila v obupnem premagovanju:

— Vse to je ponarejeno, vse je strašna laž! Don Gareci ni nikdar pisal tega.

Don Juan je odgovoril:

— Saj poznate njegovo pisavo. On ne ve, kakšen zaklad je imel. In jaz sem sprejem, ker vas obsojujem.

Pogledala ga je z globokim začevanjem in je začela še enkrat prebrati pismo z največjo pazljivostjo, kakor advokat, ki čuti, da leži v listini prevara. Imela je široko razprtje oči in pogled se ji ni odmaknil od papirja. Od časa, ki je zdržala solza po licu, ne da bi trenila z rokami. Naenkrat pa se je mrzlično zasmajala in zakljalca:

— Saj je de šala, kaj ne? Saj je šala? Don Garcia je tu, on pride.

— To ni nobena šala, dona Fausta. Nič ni bolj resničnega, kakor je moja ljubezen do vas. Nesrečen bom, če mi ne verjamete.

— Malopridnež! — je rekla dona Fausta; — toda če je vse res, kar praviš, si ti še manj vreden kakor je don Garcia.

— Ljubezen vse odpušča, lepa Faustita. Don Garcia vas zapušča, vzemite v zameno mene. Na steni vidim nastikanega Bakha z Ariano. Naj bom jaz Bak!

Ne da bi kaj odgovorila, je pograbila nož na mizi, se približala donu Juanu in ga dvignila nad njegovo glavo. Toda on je sledil vsem njenim gibom; prijal jo je roko in jo razrožil brez napora. V veri, da jo sme kaznovati za sovražnosti, jo je trikrat potapljal in vlekel proti mali posteli. Dona Fausta je bila slabotna in nežna ženska; toda srd je je vili v ude moči, in zoperstavila se je donu Juanu, oprijemajoč se oprave in branec se z rokami, nogami in zobi. Od začetka je don Juan sprejemal udarce z nasmetom teda kmalu je jeza v njem premagala ljubezen. Nasilno in brezobzirno je privil k sebi Fausto. Bil je pobesneli borec, ki hoče na vsak način premagati svojega nasprotnika, tudi če ga pri tem uduši. Fausti je sedaj preostajalo zadnje sredstvo. Dotlej ji je ženska sramežljivost branila, da bi pokičala na pomoč, toda ko je videla, da bo sicer premagana, je vso hišo napoplila s svojim krimkom.

Don Garcia je baš praznil zadnjo steklenico montiljskega vina, ko je don Juan planil na vrat na nos v njegovo sobo in se ves zaspel vrgel v naslonjač, ne da bi mogel izgovoriti besedico; bil je bled, oblit, s krvjo, njegova oblike je bila raztrgana, ovratnik je imel v neredu in gledal je zbegano. Oni je atkoj slutil, da se je moral pripetiti nekaj strašnega. Pustil je dona Juanu, da je parkrat težko zaspel, potem pa ga je vpravšal o podrobnostih; s par besedami je povedal vse. Dona Gareci ni bilo lahko spraviti iz ravnotežja in je zato poslušal mirno prijedov svojega prijatelja. Nato je natočil vina in mu ponudil kozarec.

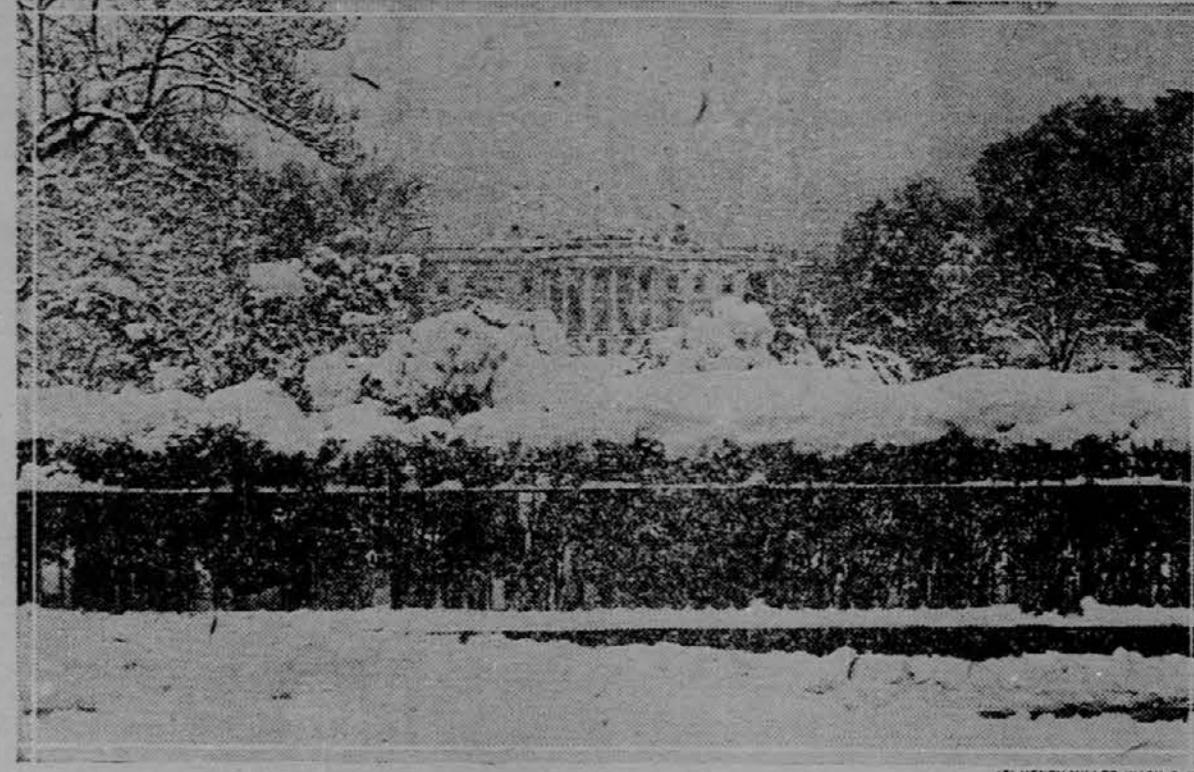
— Pijte, — je reklo, — dobro vam bo delo. Polozaj je težaven.

— Je pristavl čez nekaj časa. — Uboj očeta, to je huda reč... Saj imamo vzgled, kar začimo pri Ciklu. Najslabše pa je, da imate kakih petstot belobleblečenih mož, ki bi bili vsi vaši braťanci in ki bi vas branili pred stražo in pred sodniki ubitega... Toda misliš na najprej na rešitev.

Stopil je parkrat po sobi gor in dol, kakor da hoče zbrati svoje misli.

— Da bi po takemel nastopu, — je povzel, — še ostali v Salamanki, bi bilo blazno misliti. Ta don Alonso de Ojeda ni bil nikak smetnjak in so vas služabniki tudi morali spoznati. Toda sedaj ste si že tudi na univerzi pridobili takšno slavo, da bo sum takoj letel na vas. Čujite, treba je bežati, le verjemi mi, in sicer, čim prej tem bolje. Vi ste že itak tu postati trikrat bolj modri, kakor se to sposobi za plemenitata iz takolejne rodbine. Pustiva Minerivo in zateciva se k Marsu; tam vam bo šlo bolj po sreči, kajti zmožnosti imate. V Flandriji so boji. Pojdite se boriti proti krivovercem; nobena molitev nas ne bi moral bolj odvezati naših grehov na tem svetu. Amen. Da končam kakor pri pridiagi. (Pride še.)

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRAVJAVAH.

BELA HIŠA V SNEGU

(C) HENRY MILLER, WASH. D.C.

Slika nam predstavlja pogled na Belo Hišo v Washingtonu in na park krog nje. Tistega dne, ko je bila slika vzeta, je zapadlo osem inčev snega.

Odpoved romunskega kronprinca.

prostega, je planil v dimu proti vratom. Oče ga je udaril s puškinom kopitom in neki lakaj ga je zadel z mečem. Toda zgodilo se mu ni nič hudega. Potegnil je meč iz nožnice in skušal si proribiti pot in ugasniti bakljo ki jo je nosil lakaj. Prestrašen se mu je zadnji umaknil. Toda don Alonso de Ojeda, ki je bil hraber in neučen, se mu je približal zelo visoki dvorni dame in romunskega kraljice - matere. Pri povratku v Pariz se je prince sestal na pariški postaji z gospo Lupescu. Ta se stanek je razburil dvorne krogje v Bukarešti. Dvakrat je kraljica Marija pisala sinu v Pariz in mu s trpkimi besedami očitala zvezze z gospo Lupescu. Prince Karel je moral zapustiti Pariz in odpotovali v Benetke. Tam je našel pismo očeta, ki mu preti s hudo kaznijo, ako ne zapusti svoje ljubice. Razburjen, radi teh pisem, je prestolonaslednik odgovoril očetu, da se odpove prestolu. V odpovednem pismu je tudi stavel: — Dobro bi bilo vedeti, kdo vlada na Romunskem: Hohenollerne ali Bratiščan?

Dne 24. oktobra 1925 je romunski kralj Ferdinand resno zbolel. Bratiščan, ki se je nahajal pri kraljevi bolniški postelji, je izročil zdravniški bulletin prestolonasledniku Karolu in ga iskreno naprošil, naj ostane v Bukarešti. Tistačas je namreč prince stalno potoval po Romuniji kot nadzornik zračnih sil romunske vojske. —

Don Garcia je baš praznil zadnjo steklenico montiljskega vina, ko je don Juan planil na vrat na nos v njegovo sobo in se ves zaspel vrgel v naslonjač, ne da bi mogel izgovoriti besedico; bil je bled, oblit, s krvjo, njegova oblike je bila raztrgana, ovratnik je imel v neredu in gledal je zbegano. Oni je atkoj slutil, da se je moral pripetiti nekaj strašnega. Pustil je dona Juanu, da je parkrat težko zaspel, potem pa ga je vpravšal o podrobnostih; s par besedami je povedal vse. Dona Gareci ni bilo lahko spraviti iz ravnotežja in je zato poslušal mirno prijedov svojega prijatelja. Nato je natočil vina in mu ponudil kozarec.

— Pijte, — je reklo, — dobro vam bo delo. Polozaj je težaven.

— Je pristavl čez nekaj časa. — Uboj očeta, to je huda reč... Saj imamo vzgled, kar začimo pri Ciklu. Najslabše pa je, da imate kakih petstot belobleblečenih mož, ki bi bili vsi vaši braťanci in ki bi vas branili pred stražo in pred sodniki ubitega... Toda misliš na najprej na rešitev.

Stopil je parkrat po sobi gor in dol, kakor da hoče zbrati svoje misli.

— Da bi po takemel nastopu, — je povzel, — še ostali v Salamanki, bi bilo blazno misliti. Ta don Alonso de Ojeda ni bil nikak smetnjak in so vas služabniki tudi morali spoznati. Toda sedaj ste si že tudi na univerzi pridobili takšno slavo, da bo sum takoj letel na vas. Čujite, treba je bežati, le verjemi mi, in sicer, čim prej tem bolje. Vi ste že itak tu postati trikrat bolj modri, kakor se to sposobi za plemenitata iz takolejne rodbine. Pustiva Minerivo in zateciva se k Marsu; tam vam bo šlo bolj po sreči, kajti zmožnosti imate. V Flandriji so boji. Pojdite se boriti proti krivovercem; nobena molitev nas ne bi moral bolj odvezati naših grehov na tem svetu. Amen. Da končam kakor pri pridiagi. (Pride še.)

Stopil je parkrat po sobi gor in dol, kakor da hoče zbrati svoje misli.

— Da bi po takemel nastopu, — je povzel, — še ostali v Salamanki, bi bilo blazno misliti. Ta don Alonso de Ojeda ni bil nikak smetnjak in so vas služabniki tudi morali spoznati. Toda sedaj ste si že tudi na univerzi pridobili takšno slavo, da bo sum takoj letel na vas. Čujite, treba je bežati, le verjemi mi, in sicer, čim prej tem bolje. Vi ste že itak tu postati trikrat bolj modri, kakor se to sposobi za plemenitata iz takolejne rodbine. Pustiva Minerivo in zateciva se k Marsu; tam vam bo šlo bolj po sreči, kajti zmožnosti imate. V Flandriji so boji. Pojdite se boriti proti krivovercem; nobena molitev nas ne bi moral bolj odvezati naših grehov na tem svetu. Amen. Da končam kakor pri pridiagi. (Pride še.)

Stopil je parkrat po sobi gor in dol, kakor da hoče zbrati svoje misli.

— Da bi po takemel nastopu, — je povzel, — še ostali v Salamanki, bi bilo blazno misliti. Ta don Alonso de Ojeda ni bil nikak smetnjak in so vas služabniki tudi morali spoznati. Toda sedaj ste si že tudi na univerzi pridobili takšno slavo, da bo sum takoj letel na vas. Čujite, treba je bežati, le verjemi mi, in sicer, čim prej tem bolje. Vi ste že itak tu postati trikrat bolj modri, kakor se to sposobi za plemenitata iz takolejne rodbine. Pustiva Minerivo in zateciva se k Marsu; tam vam bo šlo bolj po sreči, kajti zmožnosti imate. V Flandriji so boji. Pojdite se boriti proti krivovercem; nobena molitev nas ne bi moral bolj odvezati naših grehov na tem svetu. Amen. Da končam kakor pri pridiagi. (Pride še.)

Stopil je parkrat po sobi gor in dol, kakor da hoče zbrati svoje misli.

— Da bi po takemel nastopu, — je povzel, — še ostali v Salamanki, bi bilo blazno misliti. Ta don Alonso de Ojeda ni bil nikak smetnjak in so vas služabniki tudi morali spoznati. Toda sedaj ste si že tudi na univerzi pridobili takšno slavo, da bo sum takoj letel na vas. Čujite, treba je bežati, le verjemi mi, in sicer, čim prej tem bolje. Vi ste že itak tu postati trikrat bolj modri, kakor se to sposobi za plemenitata iz takolejne rodbine. Pustiva Minerivo in zateciva se k Marsu; tam vam bo šlo bolj po sreči, kajti zmožnosti imate. V Flandriji so boji. Pojdite se boriti proti krivovercem; nobena molitev nas ne bi moral bolj odvezati naših grehov na tem svetu. Amen. Da končam kakor pri pridiagi. (Pride še.)

Stopil je parkrat po sobi gor in dol, kakor da hoče zbrati svoje misli.

— Da bi po takemel nastopu, — je povzel, — še ostali v Salamanki, bi bilo blazno misliti. Ta don Alonso de Ojeda ni bil nikak smetnjak in so vas služabniki tudi morali spoznati. Toda sedaj ste si že tudi na univerzi pridobili takšno slavo, da bo sum takoj letel na vas. Čujite, treba je bežati, le verjemi mi, in sicer, čim prej tem bolje. Vi ste že itak tu postati trikrat bolj modri, kakor se to sposobi za plemenitata iz takolejne rodbine. Pustiva Minerivo in zateciva se k Marsu; tam vam bo šlo bolj po sreči, kajti zmožnosti imate. V Flandriji so boji. Pojdite se boriti proti krivovercem; nobena molitev nas ne bi moral bolj odvezati naših grehov na tem svetu. Amen. Da končam kakor pri pridiagi. (Pride še.)

Stopil je parkrat po sobi gor in dol, kakor da hoče zbrati svoje misli.

— Da bi po takemel nastopu, — je povzel, — še ostali v Salamanki, bi bilo blazno misliti. Ta don Alonso de Ojeda ni bil nikak smetnjak in so vas služabniki tudi morali spoznati. Toda sedaj ste si že tudi na univerzi pridobili takšno slavo, da bo sum takoj letel na vas. Čujite, treba je bežati, le verjemi mi, in sicer, čim prej tem bolje. Vi ste že itak tu postati trikrat bolj modri, kakor se to sposobi za plemenitata iz takolejne rodbine. Pustiva Minerivo in zateciva se k Marsu; tam vam bo šlo bolj po sreči, kajti zmožnosti imate. V Flandriji so boji. Pojdite se boriti proti krivovercem

BELE ROŽE

ROMAN V DVEH DELIH.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

33

(Nadaljevanje.)

Po prečitanju tega pisma se je ozrla Iris v svojega moža. — Čudno je, kakšen talent ima Olga, kadar je treba delati zdražbe in nemire, — je rekel Marcel z vzduhom. — Že sedaj se čutim pregačan. Ni pa mogoče izpremeniti in treba je brzovativi v Florene. Ti boš prevzela Fukišo, kaj ne, Iris? Jaz sprejem Spinija, Olga, zakaj si mi storila to. Treba bo zakriti slike prednikov, da ne bodo videli, kako bodo prišli v ta grad ameriški in italijanski pustolove!

— Marcel!

— Ne, Iris, dobro vem, da me poznaš in veš tudi, da sodim ljudi po njih izobrazbi in ne po njih rojstvu. Poleg izobrazbe duha pa mora imeti človek tudi izobrazbo sreca, kajti kaj koristi človek, ki je na zunaj še tako olikan, kojega značaj pa ni brez hiče. In tega se bojim pri teh dveh gostih, katera se nam je vsili. Zamišljena si, draga moja.

— To pismo mi daje misliti, Marcel, — je odvrnila Iris. — V prvi vrsti stavek gleda Sigrid, gleda njenega izpremenjenega bistva.

— Sigrid je, — ne, — se je prekinil knez, — Saj veš, Sigrid mi ni simpatična, a to me ne sme zavesti, da bi bil krivčen napravil.

— Oma je uganka zame, Marcel, — je vzkljuknila Iris. — Predstavljam si bitje, ki je poznalo do trenutka, ko si stopil ti v naše življenje, le ljubezen in skrb za očeta in mene, katero je strašno razvadila. Naenkrat pa ta preobrat. Kako naj to razumem?

— Mogoče nam bo sema nekoč resila to uganko, — je odvrnil knez, ki ni bil došel oddaljen od rešitve te uganki, ki pa vendar ni hotel sporočiti Iris svojih idej glede tega. — Človek je zelo dostopen izpremenbam ter mora iti enkrat svojem življenju skozi dobro bojev in viharjev. Mogoče se nahaja Sigrid ravno v takši dobi, ki pomenja pogosto obratno točko. Številni jo hitro premagajo, — a drugi potrebujejo več časa za izčišenje svoje duše. Najboljše je, da se prepusti značaj kot je oni Sigrid samimi sebi, dokler ne občutijo potrebe, da se vrnejo v svoj stari krog. Kar se tiče pisma Olge mi nudi dosti snovi za razmislek, — naprimjer slučaj Boris-Fukija.

— Da! — je rekla Iris živahno, — besede Olge gleda sinuhe zvezne razdraženo, kaj ne?

— Brez dvoma, — je odvrnil knez. — No, saj bomo videli, kajko steje stvari. Upajmo, da je nekaj, kar se da spraviti v red, — drugače bi bi bilo zal za Borisa, ki potrebuje energično, a tudi ljubezljivo ženo. Kar se tiče eneržje, je najbrž ne manjka tretji mal Amerikanski. S hvalevredno doslednostjo je izvedla svoj načrt. Od prvega početka je bit njen namek postati kneginja, kot nam je nekoč sama obrazložila.

Iris je prikimala ter zopet vzela pismo v roko.

— Tukaj je se tretja točka, ki mi daje snovi za misli, — je rekla. — Mislim Spinija ali pravzaprav predlog Sigrid, da se ga povabi semkaj. To je tudi izpremenba, Marcel, — kajti Sigrid ga ni mogla nikdar trpeti.

— Olga je vendar navedla vzrok, — Saša, — je pripomnil knez, a Iris je neverno zmajala z glavo.

— Signor Spinij se je od dneva naprej, ko smo ga spoznali v Rimu, obesil kot senča na Sigrid, — je rekla zamišljeno. — Nikdar mu ni dajala upanja, ravno nasprotno, a videla sem na njem, da ni popustil, temveč da je ustrajno stremel proti svojemu cilju. Nikdar mu ni padači v sanjah v glavo, da bi se potezal za ljubezen Saše ter stavim, da se danes prav tako malo briga zanjo kot takrat. Zakaj pa naj se sestane sedaj tukaj ž njim? Nisem nervozna, Marcel, a priznati moram, da bi me mogla misel na ta "zakaj" napraviti nervozno.

Knez si je mokre pružgal smodko.

— Vsled prijaznega posredovanja Olge ne morem sedaj nječesar drugega kot povabiti ga, — je rekel. — Če pa misli Sigrid, da bo lahko tukaj igrala z njim mačko in miš, se zelo moti, — kajti to je moja hiša in jaz sem gospobar v njej. Le bodi mirna, draga! Najhujše še, da bo sedaj izginil naš lepi mir. Seveda, prej ali slej bi se morala pokazati svetu, a kar namek tudi more nuditi, ne bo nikdar tako lepo kot teh petnajst mesecov samote s teboj.

— Marcel!

Iris je omahnila s svojega stola, naslonila svojo glavo na prsi kneza ter mračna v obraz z rosnimi očmi.

— Marcel, ali je res, da sem ti zadostovala in da ničesar ne pogresam v moji družbi? — je vprašala boječe.

Tedaj je prijet z obema rokama njen glavico ter jo poljubil na celo.

— Kako moreš govoriti tako, draga moja, — ko sem vendar navel potom tebe središče, pričetek in cilj celega svojega življenja? Jaz bi te moral pravzaprav vprašati, če ti zadostuje sivo severno nebo in ta majhni košček zemlje?

— Ti starci, dolbi, neumni Marcel, — se je smejal. — Da, Italija je lepa. Drugi dežele so mogoče še lepše, a najlepši košček zemlje za svec je pa vendar domovina in moja domovina je Visoki grad. Še večer, ko si odjahaš ter sem bila sama doma, sem pravzaprav še spoznala, da mi je ta grad vse, s teboj in sinčkom vred.

Knez jo je pobrazil po glavi.

— Veseli me, da ljubiš mojo domovino, — je rekel priprosto. — Tukaj sem preživel svojo mladost, tukaj dvajset let svojega življenja, ko sem domnevral, da nimam nikakih pravie več do radosti življenja.

— To je bila dolga blodnja, Marcel, — je odvrnila Iris resno, a še vedno kleče pred njim.

— Tebi je bilo usojeno, da me oprostiš te blodnje, — je odvrnil s precejšnjim vzhičenjem.

PRISTNI BOLGARSKI ŽELIŠČNI ČAJ

Vzemite ga vrelega za odpravo prehladov in zaščito proti influenci, gripi in pljučnicu.

Zapomnite si, da izdelujem Bolgarski Želiščni čaj na nad 25 let ter ga danes milijoni uporabljajo na vsem svetu v sladkemu, revmatizmu, zaprtja ter želodenih, jetnih in ledicnih neredih.

Vprašate svojega lekarjnara, za moj pristni Bolgarski Čaj z mojim imenom na redni in temeni škatili. Priporočajo ga zdravnik in ga prodajajo lekarjnari vsepravod 25c, 75c in \$1.25.

Opomba: Veličje družine naj bi imelo moja veliko akcijo za 5 mesecev. Postopek \$1.25 in jaz jo vam bom takoj poslat. Naslovite namek: H. H. von Schlick, President, 824 Locust St., Pittsburgh, Pa.

APARAT, KI ZAZNAMUJE GIBANJE ZEMLJE

V Iowa City, Iowa, je sto čevljev globok rov, v kojega dnu se nahaja aparat, ki natanko registrira gibanje zemlje. Na sliki vidite aparat, profesorja Johna A. Eldridge-a ter skupino dijakov.

— In vendar nisi še nikdar povedal, v čem je obstajala ta tvorba blodnja, — je dostavila z vprašajočim pogledom.

— Bila je pokopana, ko si postala moja, — pustiva jo počivati, — je rekel, zelo resno, a vendar dobrohotno. Iris pa je tako razumela, s taktonim resničenje ljubezni.

— Pociva naj, počeva za vedno, — je rekla pritajeno. — Rada bi pripomogla k temu, da nikdar več ne vstanem.

— Kako bi mogla! Vspričo mojega solnčnega svita se morajo umakniti vse sence, — je odvrnil knez prisreno. — Le včasih, v sanjah, se mi pojavi spomin na oni čas, — drugače je vse jačno in svetlo v meni, — potom tebe, Iris. Le redkodaj se mi sanja, — to ni bila nikdar moja slabost, ne kot Olga, ki je znala vedno pričevati dolge poveštosti o svojih sanjah. Ali ni pisala v zadnjem pismu, da je imela strašne sanje, ko je bila laško leto tukaj?

— Da, Marcel, — Olga rada pretirava.

Knez je zopet pogledal svojo ženo po glavi.

— Ali se tudi tebi kedaj sanja, Iris? — je vprašal, po kratkem odmoru.

— O, da, — je odvrnila smehljaje, — a same neumnosti, seveda.

— Torej te miso sanje še nikdar prestrašile?

— Prestrašile, ne, to bi bilo preveč rečeno, — je menila zamisljeno. — Je namreč, — a ne smeš se norčevati iz mene, Marcel.

— Nikdar, Iris.

(Daleč prihodnje)

Teffi:

Sreča.

(Povest dame iz Petrograda).

Meni gre vse vrlo po sreči. Če z brilljantom, skritim v nosnici — bi mi ne bili pokradeni prstani, bi vrgla nalač za poskušno enega izmed njih v vodo, če bi pri nas še lovili ribe in nam jih dali jisti, bi gotovo zopet našla v njih svoj prstan. Z eno besedo —

Kot najboljši primer nenavadne sreče vam povem svojo zgodbo in priznavam za zločimec, marveč enostavno zato, ker so pri vseh naših znaneh že bile hišne preiskave: zakaj naj bi bili mi slabši od njih?

Čakali smo dolgo — celo naveličali smo se že. Stvar je pa takata, da so bile preiskave navadno ponorički okoli tretje ure in določili smo si dežurstvo — eno noči na polnoč, drugo tetu, tretjo jaz.

Neprijetje je namreč, če bi bili v postelji, nikdo ne bi mogel sprejeti milih gostov in jih zahvatiti, dokler se drugi ne oblecijo.

Pa smo čakali in čakali in slednji dočakali. Pridržali so avtomobili. Vstopilo je nakrat pri zadnjih in glavnih vratih osem oseb.

Svetliko k obrazu:

— Imate dovoljenje nositi orožje?

— Ne.

— Kakaj ne?

— Zato, ker nimamo orožja, s samim dovoljenjem pa ne bomo streljali na vas.

Pomisliš — se strinjal.

Sli so brskali po sobah. Naši so seveda vsi vstali iz postelj, v obrazu zeleni so skrivali z zohmi,

mož z uro, vtaknjeno v usta, teta

Misili smo in misili, odrek

SAMO 6 DNI PREKO

s ogromnimi parniki na olje

FRANCE — 6. marca

Havre — Pariško pristanišče.

Fabrike tretjega razreda z umivalnikom in tekočo vodo za 2, 4 ali 6 oseb.

Francoska kuhinja in piščana.

French Line

19 STATE ST., NEW YORK

ali lokalni agentje.

nam je neki znau ta priimek, a se nismo mogli spomniti.

— Menda so Fenknega ženina nazivali Gavriljuk, — se je spomnila teta.

Tudi mi smo se spomnili, da bo menda tako. Toda sami sebi nismo verjeli. Ni mogoče, da bi bil pijan vojak, ki se mu je tako kolealo, da se je razlegalo iz kuhinje pa po celem hodniku, da bi bil on zdaj predsednik takoj važne komisije za zasliševanje.

— Pa če je vendarle tako! ... Kdo ve? Pa zakaj smo spodili Fenko? Fenka je bila tako lena in raztresena, da je namesto iz konjskega mesa skuhalo juho iz tete klobuka. Čeprav je bil klobuk že star, bi ga bilo vendarlahko razločiti od konjskega mesa. Od nas seveda ni nikče jedel tiste juhe. Fenka in Gavriljuk sta jo polokala polno skledo.

— Kaj bo le zdaj? — smo razmišljali po pozivih.

Nič, iti smo morali.

Vstopim prva. Bojim se dvigniti oči.

Pogledala sem kvišku.

— On! Gavriljuk!

Sedi v važni pozici pušči.

— Zakaj, — pravi, — ste imeli portret Kerenškega, kontracurilicuvinilrena?

Zmešal se je, zardel in začel iznova:

— Koncivugiricinera...

Spet je ves zardel in nanovo:

— Kostriuvicilira...

Ustrašila sem se. Misliš sem, če se zavoljo te besede razsrdi, nas bo ukazal ustreliti.

— Oprostite, — pravim, — tovariš, da si dovoljujem prekiniti nas. Stvar je ta-le: Tiste stare časopise je zbiral za zaviranje različnih predmetov pri donašanju, ali pravzaprav odnašanju naših kuharic Fenja, lepa ženska. Zelo lepa, nekaj čisto posebnega.

Nezanjeno je poškildil name z levim očesom in naenkrat prišel v zadrgo.

— Vi, tovarišica, madame, nikaš se ne vznemirjajte. To je bilo nesporazumljenje in za vas ne bo imelo posledje. Ali kar se vaši žliči postrelj, postreljenim ne vracamo predmetov. Čemu bodo te stvari ustreljeni? A oni, ki niso ustreljeni, se lahko pritožijo v... pri tistem... no, kjer pač hočejo.

— Pa kaj bi tisto, kaj bi tisto, čemu bodo meni žlice! Sem jih že itak zdavnaj pripravljala šrtovati na uporabo državni epizoti.

Ko smo se vrnili domov, smo opazili, da je naš hišnik že zavlekel k sebi vse pohištvo — nihče ni pričakoval, da bi se mi še vrnili.

Mar mi ne gre vse po sreči, kašir utopljenec?

Govorim resno, — ko bi imela prstan,